

KINO.

GUMMI GAMBIENSE.

Kuno.

Sub hoc nomine prostat substantia peculiaris adstringens ex arboribus, nondum rite descriptis, obtenta. Verisimiliter succus est e cortice stillans et a solis tepore solidam induens formam; quidam vero extractum esse putant. Ex India Orientali et quidem insulis Moluccensibus (Amboyna), nec non Africa interior ad nos importatur. DUNCAN tres ejus enumerat varietates, quarum prima frustulorum forma prostat nigrescentium, quae difficulter pulverantur, saporem habent leviter adstringentem, sed nullum odorem; a BUTEA FRONDOSA hæc provenit. In frustis majoribus altera venditur, badiis, in fractura resinosis, saporis ab initio aciduli, qui in stypticum abit, ex dulci-amarum; COCOLOBA UVIFERA hanc largitur. Tertia quisquiliis variis intermixta, fusco-rubra, ex Australia transmittitur, ubi ex EUACALYPTI variis speciebus, imprimis vero EUACALYPTO RESINIFERA obtineri creditur. MUNGO PARK ex Senegal (Africæ) speciem transmisit peculiarem, quæ e PTEROCARPO ERYNACEA originem dicit, HUNTER vero extractum e NAUCLEA GAMBIR Kino verum esse putat.

Q. In principio seytodepsico acidulo residens, cui pars gummi admista est. In aqua frigida Kino parum solvitur, longe autem facilius in aqua calida, nonnisi parva ejus parte insolubili manente. Hæc solutio est acidula, et tingit colore rubro tinteturam heliotropii. Alcohol, præcipue calefactum, facit solutionem fusco-bruneam, quam addita aqua nonnihil turbat, sed tamen nullum producit sedimentum. In solutionibus potassæ et ammoniæ solutum Kino qualitate adstringente plane

spoliatur; aqua addita, nullum exinde sequitur sedimentum. Tinetur et infusum Kino decomponitur ichthyocolla, sulphate ferri, nitrate argenti, bichlorido hydrargyri, acetate plumbi, tartrate stibii et potassae, alcalibus et acidis fortioribus, multisque aliis salibus metallicis, quæque adeo insociabilia putanda sunt.

V. Valde adstringens; antiseptica; roborans; crispanus musculares fibras.

U. Commendatum et adhibitum intrinsecus in atonicico canalis intestinalis statu; ita in habitualibus diarrhoeis, dysenteriis, lienteria, fluxu cœliaco (FOTHERGILL). Pro alvi tamen fluxu compescendo nunquam ad Kino confugiendum esse putamus; si vero adstringentibus opus sit, catechu et extractum tormentillæ huie praefenda sunt. Propinabatur etiam Kino interne in abnormi secretione viarum uriniferarum, blennorrhœa, leucorrhœa, diabete, non minus ac in passivis hæmorrhagiis, præcipue hæmorrhagia uteri chronica et catame niis, plus æquo profluentibus (FOTHERGILL, CULLEN); præterea usitatum erat ad febres intermittentes propulsandas; sed vix exinde fructum aliquem perceptum fuisse, fatendum est.

Extrinsecus injectione, soluto Kino in aqua simplici vel calcariæ, ulceribus saniosis medetur; imo etiam sanguifluxum, et blennorrhœam sistit. Præterea intrat compositionem pulveris dentifricii contra flaccidas gingivas in scorbuticis.

D. Pulveris a granis decem ad semidrachmam, vel in emulsione ex. gr. cum gummi Arabico et quamplam aromaticâ aqua. Tineturæ drachma. Infusi unia ad sesquiunciam exhibetur. In forma pilularum combinatur cum extractis amaris, gummiresinis etc.

KRAMERIA TRIANDRA.

Крамерія Американская; Рамановое дерево.

Frutex in declivibus et aridis locis regni Peruviani, et quidem provinciarum Huanuco, Tarma, Canta, Xauxa, Caxtambo, Huamalies et Guancabunba, copiosissime autem prope urbem Huanuco crescentes. Haud assimilis est huic Krameria Ixina L., Antillarum indigena. Cl. Tetrandria. O. Monogyn. O. N. Polygaleæ. Perennis. Usualis est:

RADIX (*Radix Rhataniæ*) horizontalis, longitudine ab uno ad tres pedes, crassitie digitii minimi et ultra, ramosissima, teres, cortice extrinsecus nigricante, sulcato, intus rubro, tecta, in centro ex substantia lignosa inerte constans. Radices pluviis cessantibus colliguntur et pro usu medico tenuiores seliguntur, quippe quæ crassiore cortice præditæ sunt. Nuper GIESBER novam Rhataniæ radicem invenit, griseo cortice distinctam, quam nonnulli Krameriae argenteæ MART. vel Krameriae linearis RUIZ adscribere volunt.

Q. Saporis est amari, austeri, styptici permanentis, odoris haud ingrati, terrestribus exhalationibus similis, qui præsertim sub coctione evolvitur. Infusum ejus aquosum concentratum tintetur amethysteum heliotropii rubro colore tingit; addito sulphate ferri sedimentum ex nigrogriseum deponit, quo facto, liquor pedentem colore cœruleo-nigro inficitur. Ex alcoholico ejus extracto in aqua soluto, addita potassa caustica, substantia peculiaris separatur fusco-nigra, tenax, valde colorans, aqua citissime solubilis, minime vero alchohole et aethere sulphurico. TROMMSDORFF, GMELIN et VOGEL, qui radici huic chemice inquirendæ operam dederunt, eadem fere obtinuere producta. E TROMMSDORFFII analysi,

qui puram corticalem radicis partem hoc consilio adhibuit, patet, substantiam hanc materie solubili ditissimam esse ita, ut hæc fere $\frac{1}{2}$ totius ponderis constitutat. Praevalens ejus constitutiva pars est principium scytodepsicum peculiare, aqua servida et adhue lumbentius alohole et aethere soluble. Gummosa pars, quæ radici inest, vix ullius capax est efficacitatis; resina vero et albumen plane desunt radici. PESCHIER serius detexit in radice acidum peculiare, acidum Kramericum vel Rhataniæ ab ipso nuncupatum, in crystallos nonnunquam coiens prismaticas, stypticum, saporis acidi, cum alcalibus formans salia crystallisabilia. 150 grana extracti Rhataniæ, analysi subjecta, principii scytodepsici 64,0 dederunt, acidi gallici 0,5, materiae extractivæ, gummosæ et colorantis 85,0, acidi Kramericæ 0,5.

V. Experimenta Dris REECE, RUIZ aliorumque docent, radicem Rhataniæ haud parum cinchonæ virtutem æmulari, imo huic adstringente principio antecellere. Præcipua pollet vi partium solidarum laxitatem corrigendi, tonica, roborante, adstrictoria.

U. In universum languori seu atoniæ systematis nervosi subvenit, sæpe cinchona efficacius. Adstringente qualitate bistortam, catechu et Kino superat aliaque hujus prosapiæ. Specifica ejus efficacia insistenda metrorrhagia chronica jam dudum celebratur, innumeris probata experimentis; nec minorem ejus effectum experti sunt multi Medicorum in aliis passivis hæmorrhagiis, e. g. ex ventriculo, pectore, naribus etc. Pari adminiculo est diarrhoeæ, profluviis mucosis, pollutionibus, leucorrhœæ, sudoribus nimiis, et id genus aliis. Dyspepsiam sæpius curavit et gastrodynamiam,

vertigine et capitis dolore stipatas. Rheumatismo etiam chronicō occurrit, nec non febribus intermittentibus. Pulvis radicis cum carbone depurato commixtus, præstat dentifricium, contra laxitatem gingivarum præstantissimum. In aliis quoque malis topicis, puta: ulceribus scorbuticis, putescentibus, impuris etc. vel fomentum vel pulvis commendatur.

D. Radicis semuncia cum aquæ selibra infunditur, et sic exhibetur. Inhibita hæmorrhagia, sufficit ad perfectam sanationem, duobus sequentibus diebus dosin dimidiā porrígere. Tinctura, ad instar tinet. cinchon. comp. paranda, datur dosi 20 — 80 guttarum. Extratum a serupulo ad duos ter quaterve in die propinatur.

LAC.

Молоко.

Secretum animale, quod e mammis vel uberibus mammalium emulgi solet, liquorem exhibens album, cœruleo quasi colore tinetum; vix ullo odore, sapore autem valde miti, dulciculo, accepto, præditum. A chylo originem petens, ejus adumbrat naturam, ratione animalium, ætatis, constitutionis, valetudinis, anni temporum et alimentorum plus minus diversam. Tantum vero abest, ut omnes lactis varietates fusius pertractandas suscipiam, ut potius, libri manualis volumine et scopo ejusdem constrictus, notas earum characteristicas, medico vel culinari usui profuturas, paucis expoundendas adgrediar.

1) Lac humanum, ex cœruleo-album, consistentia et saporis dulcedine reliquis præstat, majorem enim sacchari continet quantitatem. Pondus ejus specificum